

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 28. Sessionis primæ continuatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

Sæculum IX. dixit, tam Legatos Romanos quam O.
A. C. 869. rientis mandata sua legitime manife-
 stasse.

§. XXVIII.

Sessionis primæ Continuatio.

Tunc igitur, cum Legati Pontificii pe-
 terent, ut Libellus concordia, quem
 Roma attulerant, recitaretur, eum Da-
 mianus Interpres latine, & Stephanus
 Diaconus græce legit. Erat autem sum-
 matim idem, quem Hormisdas Papa ad
 reducendam Ecclesiam Constantinopoli-
 tanam anno 519. miserat, & cui Joannes
 Patriarcha subscripserat. Item simili-
 mus illi formulæ, quam Justinianus Im-
 perator Agapito Papæ anno 535. mise-
 rat, mutatis Hæresum & Personarum
 nominibus. Libellus vero noster hujus
 anni 869. erat hujusmodi: *Prima salus*
est rectæ Fidei regulam custodire; dein-
de a Patrum Constitutionibus nullatenus
deflectere. Unum ad Fidem pertinet, al-
terum ad bonos mores. Prætermitti
non potest sententia Jesu Christi dicen-
tis: Tu es Petrus, & super banc petram
ædificabo Ecclesiam meam. Quod effe-
ctus probavit, quia in Sede Apostolica
semper Catholica Religio est immaculata
conservata. Ab hujus ergo Sedis fide
atque Doctrina separari minime cupien-
tes, & Patrum, præcipue Sanctorum Se-
 dis

Sup. Lib.
 XXXI.

§. 41.
 to. 4. Conc. p.
 p. 1486.

Sup. Lib.
 XXXII.

§. 5.
 to. 4. Conc.
 p. 1801.

to. 8. Conc.
 p. 988.

Matth. 16.

dis Apostolica Præsulum Constitutiones Sæculum IX.
 in omnibus sequentes, anathematizamus A.C. 869.
 omnes Hæreses, simul cum Iconomachis.

Anathematizamus etiam Photium Sanctæ Sedis Constantinopolitanæ Usurpatorem, usque dum se Sacræ Sedis iudicio subjiciat, & Conciliabulum suum anathematizet. Sequimur autem sanctam Synodum & amplectimur, quam beatæ recordationis Papa Nicolaus celebravit, cui tu ipse Hadriane, Summe Pontifex, subscripsisti. Recipimus etiam Synodum a te ipso celebratam, & quæ in his statuta fuerunt, communicantes cum illis, quibuscum hæ Synodi communicant, & illos rejicientes, qui ab his damnantur, præcipue Photium & Gregorium Syracusanum, item illos, qui eorum schisma sequuntur, & in eorum Communionem perseverant.

Synagogas vero malignantium, id est, duo Formula
 Conciliabula sub Michaelæ Imperatore ad Concordiæ.
 versus Ignatium Patriarcham habita, & tertium adversus sacram Sedem, in perpetuum anathematizamus, eosque omnes, qui ea defendunt, aut Acta conservant.

Tota mente amplectimur, quæ sacra Sedes de Patriarcha nostro Ignatio decrevit, ut in Communionem illius Sedis esse mereamur, in qua est integrum & veræ Religionis fundamentum. Illorum nomina, qui ab ea sunt separati, inter sacra Mystera non recitabimus. Hanc autem
 pro-

Sæculum IX. *professionem ego ille Episcopus manu propria scripsi, & tibi Hadriano Summo Pontifici & Papæ universali per Legatos tuos Donatum, Stephanum & Marinum obtuli, mense illo, die illa, Indictione illa.*

In fine subjungi debebat subscriptio Episcopi & testium.

Not. Anast.

Libelli hujus tenorem jam prius Nicolaus Papa Constantinopolim miserat, sed Photius suis machinationibus effecerat, ut tunc quidem non reciperetur. Nunc vero, ubi perlectus est, eum tota Synodus approbavit. Legati Orientis postea petierunt, ut Libellus suus Constantinopoli, prius quam Legati Pontificis advenissent, conscriptus legeretur. Summatim vero hæc continebat: *Basilii Imperator nos ex Oriente ad componendas turbas in Ecclesia vestra natus cum Legatis Roma venturis, vocavit; cum vero diutissime moras trabant, nosque justus timor angat, ne longior in hac regione commoratio nostra Agarenis occasionem det, nos & omnes Christianos sub eorum Dominatu degentes persequendi, non credimus expedire, ut diutius Romanos Legatos præstolemur, vel maxime ideo, quod ex Epistolis Nicolai & Hadriani Pontificum teneamus certissima eorum argumenta, quæ Romæ acta fuerint. Itaque sententiam nostram de negotiis, quæ hoc tempore mota sunt, vobis aperimus:*

p. 991.

mus; videlicet, omnes homines obsequi
 & obedire (*) oportere Decretis Beatis-
 simi Papæ Nicolai, sicut & nos morem
 gerimus, quia diu ante, quam has Episto-
 las legeremus, eadem nobis mens & opinio
 infederat.

Sæculum IX.
 A. C. 869.

Proinde, Ignatius Patriarcha Sedem
 suam in pace possideat. Episcopi, Pres-
 byteri, Clerici depositi, quod cum Photio
 commu-

(*) Guilielmus Cave in Consp. Sæc. Icono-
 clast. dicit: In quam (Synodum Nicenam) con-
 venerunt trium Patriarcharum Orien-
 talium *τοποτηνται*, miselli utique Monachi, Pa-
 triarcharum nomina ac personas splendide e-
 mentiti. Atqui hanc Synodum Oecumenicam
 VIII. Legati Summi Pontificis, Ignatius Patriar-
 cha Constantinopolitanus præsens, Archiepisco-
 pus Tyriensis, Sede Antiochena vacante, Elias
 Legatus Patriarchæ Jerosolymitani, Basilus Im-
 perator Græcorum, & tandem etiam Josephus,
 Michaelis Patriarchæ Alexandrini Melchitæ Le-
 gatus scientes & volentes atque certis manda-
 tis instructi approbarunt & confirmarunt. Cur
 ergo hanc Caveus rejicit? nempe densissimis
 præjudiciorum nebulis impeditus veritatem vi-
 dere nequit. Nam quamvis, ut infra occurret,
 receptus aliquando fuerit Photius; illud tamen
 mortuo demum Ignatio factum, & cuilibet Le-
 ctorum, si æquus & peritus rerum æstimator
 fuerit, prima facie liquebit, quæ deinde in cau-
 sa Photii secuta sunt, incertum an legitime, &
 nullatenus satis libere acta fuisse.

Sæculum IX. *communicare noluerint, restituantur. Quo*
A. C. 869. *a Methodio, vel ab Ignatio ordinati, cum*
Photio communicarunt, & Photio pul-
so confestim ad Ecclesiam Catholicam re-
dierunt, aut priusquam Concilium solou-
tur, redituri sunt, hos Ecclesia, amant-
tissima mater, recipiet, & Ignatius pe-
nitentiæ mensuram præscribet. Quippe
Nicolaus Papa ei potestatem lapsos reci-
piendi reliquit, solum Photium & Gre-
gorium Syracusanum absolute damnans.
Utrumque & nos damnamus, & cunctos
a Photio ordinatos, omni ministerio Ec-
clesiastico indignos judicamus. Denique
anathema dicimus quibuscunque, qui Ni-
colai Papæ judicio, quod & nostrum est,
se non submiserint. His perlectis, & Le-
gatis Papæ ex Legatis Orientis sciscitan-
tibus, an ipsi hunc libellum tradidissent,
& an mentem eorum contineret, illi af-
firmarunt, rem ita se habere, tota Syno-
do approbante.

p. 995.

Græcorum
Scrupulus.

Exinde Bahanes Patricius, nomine
 totius Senatus ad Legatos Papæ conver-
 sus, rogamus vos, inquit, ut dubitationem
 nostram sanetis. Quomodo damnare po-
 tuistis Photium, quem nunquam vidistis?
 Legati responderunt: Nicolaus Papa
 Photium per Epistolas suas & Legatos
 præsentem damnavit. Tum Senatus,
 quem vero miserat? Legati: Si jubetis,
 totam hujus rei seriem pandemus. Et ad-
 dide.

diderunt: *Primo missus est Avsaber ab Imperatore Michaelē, & cum eo quatuor Episcopi, quorum nomina nescimus. Ille ad Papam attulit Epistolam, in qua de Iconoclastis, & in fine de expulso Ignatio mentio fiebat. Tum Michael petebat, ut Papa Legatos Constantinopolim mitteret. Is misit Rodoaldum & Zachariam, qui huc venientes concilium, seu verius latrocinium, adversus Ignatium celebrarunt, quem a se depositum dixere. Romam deinde cum Leone Imperatori Michaeli a Secretis reversi sunt, literas Imperatoris & Photii atque Acta sui Concilii deferentes. Tunc vero Nicolaus Papa rei veritatem edoctus convocato omnium Episcoporum Occidentis cum Clericis & Senatu Romano Concilio, Synodum latrocinalem damnavit, & perfidos Legatos suos deposuit. Hic est modus, quo damnavit Photium.*

Tum Bahanes eandem quæstionem Legatis Orientis movens, *Vos vero, inquit, tamdiu hic morati Legatos Romanos præstolantes, cum Photium vobis proximum haberetis, cur eum non adiistis, ut videretis saltem virum, prius quam damnaretis?* Hic surgens Elias Legatus Jerosolymitanus dixit: *S. Spiritus constituit Patriarchas ad tollenda scandala, quæ in Ecclesia nascuntur. Cum igitur Photium nec prima Sedes, quæ est anti-*

Hist. Ecclesiast. Tom. XII. Z qua

Sæculum IX. *qua Roma, nec tres Ecclesiæ Orientales,*
 A. C. 869. *nimirum Alexandrina, Antiochena, &*
Jerosolymitana, receperint, () quid pro-*
fuisset, eum ad examen vocare, & rursus
judicare? nam juste fuisse condemnatum,
exploratissimum erat. Nunquam alium
quam Ignatium Patriarcham Constantinopolitanum
novimus, & si etiam, cum advenimus, exulasset,
non ideo tamen alium recepissimus. Sed, Deo
laudes maximæ, invenimus eum Sedi sua
restitutum, cum eo communicavimus, in
Ecclesia ministravimus, domi manducavimus,
quippe semper in ipsius communione
permansimus, sicut statim in adventu nostro
professi sumus.

Quamvis vero Photio collocuti non sumus,
nihilominus satis intelleximus, cum frequenter
cum ejus Sæcutoribus sermones miscuimus, quam
frivola in suam defensionem afferat. Dicunt,
Ignatium depositum & exulem Libellum abdicatio-
nis scripsisse, quam vero nec Roma nec nos
recipimus, quod ea contra canones pugnet.
Porro dicentes, illos, quibus in ordinatione
Photii pars fuit, aut qui cum

(*) At recipit Photium Guilielmus Care. Quo autem argumento ad eum defendendum permoveretur? nullum aliud legi; quam quia Photius Romanum Pontificem excommunicationis fulmine (si Diis placet) generosissimo ausu perculerit.

eo communicarunt, eadem pœna dignos esse, verum non dicunt; naturæ fragilitas & mortis metus, nos quandoque ad id faciendum, quod nolumus, compellunt. Itaque qui a Methodio vel Ignatio ordinati Adversariorum violentiæ cesserunt, & errorem cito emendarunt, indulgentia indigni non sunt. Hæc causa est, cur Photium ad novum subeundum iudicium non vocaverimus. Cum enim ipse Photius quemdam Palatii Cæsarei præfectum ad Metropolitam Tyriensem misisset, qui quæreret, an eum Sedes Antiochena tanquam Patriarcham Constantinopolitanum recepisset, Metropolita rotunde negavit, Antiochenam Ecclesiam ipsum agnovisse. Placuit hæc responsio Senatui. Tum vero cum nox appeteret, Sessioni finis impositus, sæpius repetito clamore, quo Imperator, Eudoxia Imperatrix, Nicolaus Papa, Hadrianus Papa, Ignatius Patriarcha, Patriarchæ Orientis, Senatus, & Concilium laudabantur.

§. XXIX.

Sessio secunda. Pœnitentes recipiuntur.

Post biduum, nempe septima Octobris anno octingentesimo sexagesimo nono Sessio secunda habita, cui iidem, qui in prima, interfuerunt. Initium fecit Paulus, Chartophilax Ecclesiæ Constanti-

p. 998.

Not. Anast.

Z 2

nopo-